

Νεαρέτης. Ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλείδου συγλαφυμένῳ ἔχει τὰ γράμματα τὸ ὄνομα Αἰσχρίων, οὗ τὸ Ρ ταλαντεύεται μεταξὺ Ρ καὶ Η.

Καὶ ταῦτα μὲν καὶ περὶ τῶν λίθων τούτων, οἷτινες καὶ τοὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἔργου αὐτοῦ εὐρεθέντες ἐν Στέρναις, ἔμενον ἕως πέρυσιν ἄγνωστοι καὶ ὅσον ἡμεῖς γνωρίζομεν, ἀνέκδοτοι ἄχρι τοῦδε, ἐπιθεβαιοῦσι δὲ τὰς εἰκασίας περὶ τῆς θέσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ ἐν Ταινάρῳ.

Π. ΕΓΣΤΡΑΤΙΑΣΗΣ.

Κατὰ τὸ χωρίον Ἰθάλιον τῆς Κύπρου ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ὑπὸ τινος χωρικοῦ Κυπρίου τὸ κοινοταφείον τῆς ἀρχαίας πόλεως. Ἐκ τῶν ἄχρι τοῦδε ἀνασκαφῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Κύπρῳ ἀμερικανικοῦ προξένου εὐρέθησαν εἰς βάθος μὲν τριῶν καὶ ἔτι πλέον ποδῶν τάφοι ἑλληνικοί, ἐξ δὲ καὶ ἑπτὰ πόδας ὑπὸ τούτους ἀνεκαλύφθησαν τάφοι, φέροντας γράμματα καὶ ἐνδυμασίας Φοινίκων. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀνακαλυφθέντων ἀρχαίων εἰσὶν ἑλληνικά, χρυσᾶ μὲν ἐνώτια, νομίσματα, δακτυλίδια, ἀγαλμάτια περιδέραια καὶ ἄλλα κοσμήματα, ἀργυρᾶ δὲ βραχιόνια, δακτυλίδια, κουτάλια, νομίσματα, χαλκᾶ δὲ ἀκωαί, λόγχαι, καθρέπται, τρίποδες, δακτυλίδια, ποτήρια, μαγειρικά ἐργαλεῖα, νομίσματα καὶ ἄλλα. Ἐτι διάφορα εἶδη πολυτίμων λίθων καὶ ἀνάγλυφζ, ὑάλινα σκεύη καὶ κοσμήματα, μαρμάρινα σκεύη, ἀγάλματα, ζῶα κτλ. κεράμια ἀγγεῖα, ποτήρια, ἀγαλμάτια, λόγχοι κτλ. Εὐρέθησαν ἔτι πολλὰ ἀκέραια ἀγγεῖα, φέροντα ὠραίαις εἰκονογραφίαις καὶ ἀνεξίτηλα χρώματα. Φαίνεται ὅτι πρὸ τῶν Ἑλλήνων κατέκρησεν αὐτοῦ ἀποικίαι Φοινίκων, τὸ δ' ἑλληνικὸν ὄνομα τῆς πόλεως, σωζόμενον ἄχρι νῦν, παρήχθη ἐκ τῆς φωνῆς Ἰθα ἄλιον (εἶδεν τὸν ἥλιον) τοῦ παιδὸς τοῦ Ἀκάμαντος, ὅστις περιερχόμενος τὴν κύβην πρὸς ἐκλογὴν τῆς θέσεως, ἔκτισεν αὐτοῦ τὴν πόλιν ἐπὶ τοῦ περαλίου λόφου, ὅπου ἀναβὰς ὁ παῖς εἶδεν ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον. Ἡ πόλις αὕτη, ἐν ἣ ἑλατρεύετο ἡ Ἀφροδίτη, καίται πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Λάρνακος καὶ τοῦ πελαίου·Κιτίου, πατρίδος τοῦ Ζήνωνος, εἰς ἀπόστασιν περίπου 3—4 ὠρών.

(Δμάλθεια)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Γηραιός τις ἀξιωματικὸς Γάλλος ἐνόησε Λοδοβίκον τὸν ΙΔ' καθικετεύων αὐτὸν συνεχῶς ὅπως τὸν προβιβάσῃ ἀναλόγως τῶν ἐκδουλεύσεών του· ὁ μο-

νάρχης ὁμοίως οὗτος ἠέυχαζεν αὐτὸν διὰ φράσεων αἰτινες καὶ νῦν ἀκόμη βομβῶσιν εἰς τὰ ὦτα τῶν ταλαιπώρων θεοσθητῶν — θὰ ἴδωμεν, — θὰ σκεφθῶς Ἀπαυδήσας τέλος ὁ γέρον ἀπόμαχος εἶπε μίαν ἡμέραν εἰς τὸν ἡγεμόνα μετὰ τινα τῶν ατεροστύπων τούτων ἀπαντήσεων ἀποκαλύπτων τὴν καρδίαν·

— Ἡ φαλάκρα μου καὶ ἡ φενάκη αὕτη, μεγαλειότατα, δὲν σὰς δίδουσι καιρὸν σκέψεως.

Ὁ Λοδοβίκος θαυμάσας διὰ τὴν τόλμην καὶ ἐτοιμότητα αὐτοῦ τὸν προεβίβασε συνταγματάρχην.

Τὴν περικομὴν τῆς ἐν Σολφερίνῳ μάχης, οἱ ἀξιωματικοὶ ὄντες δυσαρροσθημένοι ἐκ τῆς κακῆς ποιότητος καὶ οὐχὶ τόσοσιν καλῆς ὀσμῆς τοῦ κρέατος, προσεπάθουν διὰ πνυτοίων μέσων νὰ εὐρωσιν ἕτερον εἶδος διάφορον καὶ τρυφερώτερον τοῦ βοσίου.

Ζουάβος τις διήλθε πλησίον συναθροίσεως ἀξιωματικῶν φέρων ἐπ' ὤμων δύο ἰνδικὰς ὄρνιθας.

— Ζουάβε, ἐφώνησεν εἰς λοχαγός, πλησίασε.

— Ἰδοὺ ἐγὼ, λοχαγέ, ἀπεκρίθη οὗτος ἰστάμενος τριάκοντα βήματα μακράν.

— Ἐλα πλησιέστερον.

— Μάλιστα, λοχαγέ μου, εἶπε χωρὶς νὰ σαλεύσῃ.

— Ἦτόσον ἠγόρασες τοὺς γάλλους αὐτούς.

— Εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν, λοχαγέ.

Καὶ ποιήσας μεταβολὴν ἔφυγε μὲ ὄλην τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν του, ἀφήσας ἐκστατικὸν καὶ χαίνοντα τὸν καλὸν ἀξιωματικὸν, ὅστις ἔθελε νὰ οἰκειοποιηθῇ τοὺς γάλλους.

Ὁ Κύριος X* ἐξήρχετο ἐκ τῆς οἰκίας του καθ' ὁδὸν ἀπαντᾷ τὸν φίλον του Γ*** ὠχρὸν καὶ συγκινημένον.

— Θεέ μου, τῷ εἶπε, μετὰ τὰς συνήθειαις προσήσεις, τί ἔχεις, φίλε μου, καὶ εἶσαι τόσο ἠλλοιωμένος;

— Ἄ! φίλε μου! ἀπεκρίθη οὗτος, εἶμαι πολὺ δυστυχής. Ἴσως ἔμαθες ὅτι ἡ σύζυγός μου εἶναι ἐπικινδύνως ἀσθενής.

— Ἐ! καὶ τί μὲ τοῦτο; Νομίζω ὅτι ὅταν ἀπέθανε ἡ πρώτη σου σύζυγος δὲν ἦσο τόσο λυπημένος.

— Ἀλλοίμονον! δὲν ἤξεύρεις πόσον εἶμαι ἀτυχής! Καὶ ἐπειτα στένων προσέθεσε· Δὲν εἶναι λυπηρὸν νὰ χάσω τόσοσιν ποικίλα, ἀφ' οὗ ἡ σύζυγός μου ἀποθνήσκει ἄτεκνος!

ΝΙΚΩΝ Γ. Π**.